

Rautakautisia asuinpaikkalöytöjä, jotka FL Petro Pesonen toi Kansallismuseon kokoelmiin Vähäkyrön Esantönkkä-Kurkunmäen-Mäkihaan asuinpaikalta lokakuussa 2007 tehdyltä tarkastusmatkalta Vähäkyrön Tervajoen osayleiskaava-alueen inventoinnin yhteydessä. Muinaisjäännöksen koordinaatit: p= 7000964, i= 3254761, z= 17-22 mpy (PK 133305 VÄHÄKYRÖ). Aiemmat tutkimukset: J.R. Aspelin, inventointi 1896, Aarne Äyräpää, tarkastus 1934, Esko Sarasmo, kaivaus 1939, Ari Siiriäinen, inventointi 1966. Aiemmat löydöt: KM 9955: 1-3, 11047: 1-15. Ks. P. Pesosen inventointikertomus Museoviraston arkeologian osaston arkistossa.

Diar. 27.12.2007.

Luett. P. Pesonen.

Pohjoinen löytöalue

- 1 Savitiivistettä 18 kpl, paino 35,3 g. Suurimmassa palassa puupainanteita.
- 2 Palanutta luuta 1 kpl, paino 0,2 g. Analysoitu, ei tunnistettu.

Keskimmäinen löytöalue

- 3 Saviastian paloja 4 kpl, paino 64,1 g. Yksi paloista on tasapohjaisesta astiasta peräisin oleva pohjapala. Muhkurapintaisia, hiekkasekoitteisia, koristeetomia paloja.

2007

KM 37178 Vähäkyrö Esantönkkä-Kurkunmäki-Mäkihaka KM 37178

- 4 Savitiivistettä ja savi/rautakuonaa 97 kpl, paino 755,7 g. Useissa paloissa puu- ja oksapainanteita, osa kuonasta hyvin kevyttä ja muutamassa pyöreitä onttoja muotoja, mahdollisia palkeensuun tiivistepaloja.

2007

KM 37178 Vähäkyrö Esantönkkä-Kurkunmäki-Mäkihaka KM 37178

5 Pii-iskos, paino 1,5 g. Harmaata piitä.

6 Kvartsi-iskoksia 2 kpl, paino 11,8 g.

Itäinen löytöalue

7 Saviastian paloja 3 kpl, paino 18,4 g. Hiekkasekoitteista, koristelematonta keramiikkaa, kaksi paloista on reunapaloja. Näissä on ohut, pyöristetty reuna.

8 Savitiivistettä 67 kpl, paino 162,6 g. Useassa palassa erilaisia oksa- ja puupainanteita.

9 Rautakuonaa 1 kpl, paino 228,9 g.

Kurkunmäellä tehty maanmuokkaus oli tuonut esille runsaasti asuinpaikkoihin liittyvää aineistoa jota löydettiin kolmesta kohdasta. Pohjoisin löytöalue on lähellä pohjoista metsänreunassa olevaa röykkiötä. Täällä äestys on ollut kevyempää eikä mäen harjannetta esimerkiksi ole äestetty lainkaan. Tämä lienee suurin syy siihen, että asuinpaikkalöytöjä on pohjoiselta alueelta vähemmän kuin kahdelta eteläisemmältä, jossa äestys/laikutus on ollut todella voimakasta ja kauhalla on käännetty maata paikoin lähes metrin syvyydeltä. Löytöjä on kahdesta keskittymästä hyvin runsaasti: keramiikkaa, savitiivistettä ja rautakuonaa. Keskimmäinen löytöalue on laajuudeltaan 50 x 50 metriä ja itäinen puolestaan 50 x 30 metriä. Runsaimmin löytöjä oli keskimmäisellä alueella lähellä pellonreunaa, jossa hiesu/hietamoreeninen maa oli lähes mustaa väriltään. Löytöjen lisäksi käännytyssä maassa oli runsaasti palaneita kiviä. Erityisen paljon rautakuonaa oli keskimmäisen keskittymän koillisosassa, jossa löytöpiisteet muodostavat oman pienen keskittymänsä.